GRADSKA BIBLIOTEKA
NARODNI SVEUČILIŠNI
ŠIBENIK
NAUČNI ODJEL

Tribuna

POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVU. Mali oglasnik 10 riječi D. 3.50 svaka daljnja 25 p. Priopćeno po retku D 10 — Plativa i tuživo u Šibeniku

IZLAZI SVAKOG DRUGOG DANA U JUTRO OSIM NEDJELJE. Uredništvo i uprava u Tiskari E. Vitaliani i Sin, Šibenik, Ul. Episkopa Milaša. Izdavač i odgov. urednik Hamilkar Vitaliani — Telefon br 47 —

POJEDINI BROJ STOJI DINARA 1.— Pretplata mjesečno Din 12.– Inostranstvo Din 20. Čekovni rač. Zagreb 38.114 - UKOPISI SE NE VRAĆAJU.

GODINA IV — ŠIBENIK — 20 FEBRUARA, 1936 — SPLIT — BROJ 334

Patološke abnormalnosti

Mislim da je najblaži izričaj ako na zovem tako današnje pojave, u nekim našim, (u primorkoj banovini!) novinama. Abnormalne su stoga jer načinom kojim pišu, izražajima kojima se služe; izvrstanjem činjenica; podmetanjem; podvalama: apostrofiranjima ili aluzijama; ne praveći razlike između pojedinosti i općenitosti (brkanjem logičkih pojmova: pojedinosti: generališući ih!) riječnikom i sintaksom uvrjedljivom za najprimitivnije osjećanje građanske pristojnosti, trpeljivosti i skladnosti; proračunanim omalošavanjem opće čovječanskih vrednota; sustavno iskrivljujući izjave, članke, govore svojih političkih protivnika, koji javno sa svojim potpisom istupaju u dnevnoj publicistici, a napadači (kao pravi napadači!) gađaju iz busije: lukavo, dvomisleno, perfidno, skrivajući se iza papirnatih, ali za njih obrambenih, novinskih pletera. Tako se i toliko — u tome pravcu — dotjeralo, da skoro svaki čovjek koji drži do svojeg uzgoja, do svoje obrazovanosti, do svojeg građanskog dostojanstva, ostaje naprosto zasupnut — pitajući se: je li danas (barem u našoj banovini) zajamčena građanska bezbjednost od *napadaja* i *maltretiranja* izvjesne štampe?! Ko nosi odgovornost za sva građanska *zločinstva* počinjena od izvjesnih dnevnika i tjednika? Da, zločinstva! Jer mislim da ima, i te kako ima, *zločinstva* nanešenih i pojedincima poštenih građana i skupinama zaslužnih i odličnih sinova naše Dalmacije, pa i nacionalnim jugoslovenskim društvima i zadrugama, rekoh *nanešenih*, od izvjesnih novinskih klika i koterija i njihovih „moćnih" zaštitnika.

Za te svoje tvrdnje trebao bih sada da iznesem dokumentovane podatke ili — primjere. Imam ih sačuvane; ali trebalo bi da mi g. urednik Tribune ustupi „blagohotno" barem 55 — (ništa manje!) stupaca! Pa da i do toga dođe, ko bi to da čita?! Dotični urednici ili uredništva opravdali bi se „neodgovornim" dopisnicima ili saradnicima, a valaj, našlo bi se i advokata, koji bi (i te kako!) branili i odbranili nevina i blagorodna uredništva!

Je li — ili nije takova javna pojava normalna ili — abnormalna?! No još je abnormalnije (ako se može od abnormalno — da napravi komparativ!) jest ovo: izvjesne novine osuđuju naše mišljenje koje tvrdi: za dobro naše nacije — jugoslavenske, i za dobro naše Države, dakako — *Jugoslavije*, kategorički je imperativ za svakog državljanina (koji se priznaje Jugoslovenom) sveto načelo: *vjerska trpeljivost* uopće svih priznatih vjeroispovjesti u Jugoslaviji, a na prvom mjestu — između *pravoslavne i katoličke*, kao dviju, brojčano, najvećih vjeroispovjesti kod nas, odnosno, jer je najveći broj Jugoslovena — ili katoličkih ili pravoslavnih vjernika. Sada (čujmo!) kako se *falsificira* naše načelo. Najprije da ustanovim (govoriću *za se samog*, premda nije skromno, ali je potrebito,) što shvatam pod imenom „vjerska tolerancija=trpeljivost". Ovo: Katolik sam i ostaću uvijek; ali kao što je meni sveta moja vjera, znam da je isto tako sveta „njegova vjera njemu" — t. j. pripadniku pravoslavne vjere, pa stoga ne smijem, **ni pomišlju**, a kamoli **riječju** dirnuti u pravoslavnu vjeru; ili, što je najžalosnije, rugati se, izvrgavati (štampom ili propovijedanjem) sumnji u ispravnost, odnosno vrjednost pravoslavne vjere; a tako isto valja da postupi i pravoslavac prema katoličkoj vjeroispovjesti. Koja je vjera od ovih dviju „prava", a koja je „kriva", neka se o tome raškaju g. g. teolozi, u akademskim disertacijama! Ali nama je svima, koji znamo naše istoričke prilike i neprilike, u prošlim i današnjim današnjim danima, jasno kao sunce, da je najviše pridonjelo neslozi, pa čak i mržnji između Srba i Hrvata: potpisivanje, sa *više* i *viših* strana, vjerskih zadjevica, vjerske netrpeljivosti, i titulizacija „šizmatići" — „otpijevci" — „odmetnici", a opet s druge strane „papisti" — „ježuviti" it.d. No — opet — u koliko se odnosi na nas katolike u bivšoj a. u. monarhiji — to pozitivno tvrdim, da su napadaji i uvrede i izazivanja bila s katoličke strane žalosnija i sramotnija, negoli su ona s pravoslavne strane. Razlog je jasan jer je a. u. monarhija bila — osobito u vanjskoj formi — i ter kako *katolička*, a *mrzila je pravoslavlje!*

Sad — kada sam rekao, najkraće, o vjerskoj toleranciji, koju svi razboriti Jugosloveni riječju i djelom očituju i brane, zanimivo je (sa psihopatološkog stajališta spomenuti: kakovim nas proglasuje neka štampa koja se kiti uzvišenim katoličko-kršćanskim imenom? Kâda ne može, uhvaćena u škripac, takova štampa, razlozima da opovrgne naše tvrdnje, onda nas proglasuje — *urbi et orbi* — vjerskim *indiferentistima*, a pomalo — onako kao obarajući oči u zemlju — da smo ništa manje negoli: *framasoni* — ili *framasonski epigoni*! I još — preporučujući svojim ovčicama: da *ne čitaju Tribunu!* Dakle osim perfidnog ozloglašavanja, igraju se i — *Indeksa*! Još samo trebaće da zavape: *O, felix inquisitio Hispaniae!*! Resurge!!

No — nije ni to sve! U jednom listu, strpavši (duture i jugoslovensku ideologiju i vjersku trpeljivost, a osobito džilitnuvši se na anahronizam, da *neki* (dakako izdajice hrvatstva!) *Hrvati* ispovijedaju istinu: da su Hrvati, Srbi i Slovenci jedan narod, nazivlje to — *kozmopolitizam*, a pristaliee takove ideologije — *kozmopolitima*! — Blago tebi, Jugoslâvijo, kada te proglasiše — *kozmosom!* (Neka mi oproste gg. Spličani, što ću njihovu, dakako vragoljastu, ovdje da spomenem: Ča je Londra kontra Splitu? — pa da je proširimo: a šta je „universum = kosmos" — prema Jugoslaviji?!)

Dakle: Tribuna, njeni saradnici i njeni čitači — ako odmah ne prestanu da je čitaju, i „obligatno" se ne pokaju, proglašeni su = *indiferentisti* + *epigoni framasonstva* + *kozmopolite! Tribuna na Indeks!* A — kada nâstanu pogodnija vremena progovoriće boginja: *Inkvizicija*!

Kako se može protumačiti i objasniti ta abnormalna pojava kod izvjesne kategorije publicistike, pa bili oni dnevnici ili tjednici? Ovako: ima jedna vrsta ljudi, koji po svojemu zvanju, imali bi da vrše i naučavaju uzvišenu nauku Hristovu, jer su za to zvani ili odabrani, pa i zato — na razna odgovorna i delikatna mjesta postavljeni. To njihovo uzvišeno, po moralnom i socialnom zahtjevu, zavidno mjesto *pretpostavlja* auktoritet, duhovnu moć, ali ujedno zahtijeva i *teške kvalifike*: svetosti egzemplarna života, obimne erudicije stručno-teološke i općenito-enciklopedijske, a napose *socialne uglađenosti* u svakom pogledu. Takovi, i u gradu i na selu uživaju auktoritet, i zbilja su „sal terrae". Da li svi? Koliko njih?? No, mnogi od njih, jer su se našli na takovu uzvišenu mjestu, misle — ili se umišljaju (a umišljonost graniči sa....) da im je uzvišeni položaj ujedno darovao i sve one vrline duševne koje su — na njihovu položaju — „conditio sine qua non!" I dosta njih zapuste upravo ono, čime bi podvojstručeno morali da nastave: učenjem

Ozbiljnost situacije u Abesiniji

Aleksandrija 20. Jučer i danas neprekidno zasjeda abesinsko ratno vijeće pod pretsjedanjem Negusa. Doznaje se da su neki poglavice svjetovale Negusa da započne pregovore sa Talijanima jer da je situacija u zemlji kritična.

Fiorentinski razgovori

Firenze 20. Ovamo je stigao državni potsekretar u ministarstvu vanjskih posala Dr Fulvio Suvich, koji je započeo razgovore sâ austrijskim ministrom vanjskih posala Berger-Waldeneggom oko pretstojećih pregovora za sklapanje podunavskog pakta. Informirani krugovi tvrde da je Suvich saopćio austrijskom ministru želju Mussolinija, da Austrija sačeka dok Italija likvidira sukob sa Abesinijom pa onda neka skupa sa Italijom pristupi konferencijama za uređenje podunavskog pitanja.

Borba u francuskom parlamentu

Pariz 20. Još uvijek traje debata o ratificiranju francusko-sovjetskog vojnog sâveza. Izredali su se razni govornici desnice i lijevice. Jučer je govorio i uvaženi desničar Franclin Bouillon, koji je istakao da Francuska s tim novim savezom vrlo malo dobiva, a gubi ono što je najvažnije za definitivno umirenje Evrope — mogućnost sporazuma sa Njemačkom. Nemojmo se čuditi, rekao je Bouillon, ako nas od sada Njemačka bude još više mrzila i ako pojača svoju akciju da nam čim prije uzmogne vratiti revanš. Krivi smo sami što nas Njemačka želi uništiti.

Engleski privrednici protiv sankcija

London 20. Jučer su izaslanstva engleskih stočarâ i peradara posjetili vladu i uložili oštar protest protiv uvoza jugoslovenske perâdi i jaja. Kad im je saopćeno da je to samo provizorna povlastica učinjena Jugoslaviji zbog sankcija protiv Italije, izaslanstvo je još više protestovalo naglasivši da dok se englesko peradarstvo nalazi u akutnoj krizi, vlada skoro bez ikakvih ograničenja uvozi jugoslavensku robu, koja na engleskom tržištu sve donedavna bijaše vrlo slabo zastupana, a osobito kokoši i jaja. Vlada je odbila njihove proteste.

Daljnje napredovanje Talijana

Rim 20. Ministarstvo za štampu i propagandu donosi vijest maršala Badoglia po kojoj talijanska avijacija uspješno napreduje prema jugu, a vojska III ârmije prodire u dolinu Gaela između Sokote i Lembre, pri čemu abesinci ne prâve nikakov otpor, a stanovništvo prireduje talijanskim vojnicima srdačan prijem.

Štrajk u Ateni

Atena 20. Stupili su u štrajk svi namještenici električnog tramvaja. Čitâvi je gradski saobraćaj obustavljen.

Pobjeda ljevice u Spaniji

Berlin 20. Do sada je lijevica dobila na izborima oko 250 mandata, zbog čega Moskva kani pojačati svoju akciju u Španiji.

Zašto?

Uzdisaji za dobrim, starim vremenima

Ovo je ciničkí naslov jednog od posljednih uvodnika one vajne splitske novine, koja žalibože nosi značajno ime „Jadranski dnevnik“!

U ovom članku izruguje se „Jadranski Dnevnik“ učesnicima konferencije Jugoslavenske nacionalne stranke, koji uistinu žale za onim dobrim vremenima, kad je Kraljevskom Proklamacijom od 6. januara 1929 preporođena ova zemlja i kad su s tim događajem — koji se postije 1. decembra 1918 smatra najvećim i najsnažnijim djelom u našem državnom životu — ispravljene teške nepravde svojevremeno nanesene hrvatskom narodu. Izruguje se splitski list jugoslovenskim nacionalistima, koji uistinu danas plaču nad zloduhom, koji je zahvatio jedan dio našega naroda u cilju da ga razjedini i da rašklima temelje one velebne zgrade, koja je stoljetnim mukama i krvlju izgrađena, i koji uzdišu i žale za onim lijepim vremenima, kad je nad nama lebdio onaj gorostasni Duh, koji je htio da se u Njemu svi preporodimo i koji je htio da nam stvori što snažniju Jugoslaviju a time da nam pripravi i što ljepšu i što sretniju budućnost!

Zašto, kad je tako, splitski dnevnik sramoti naš jadranski kraj, pružajući sada ruku pomoćnicu onima, koji bi bili najradosniji kad se na našim obalama i na našim brodovima ne bi više vijala jugoslovenska trobojka? Zašto zaboravlja, da je u onim dobrim i starim vremenima, koje podrugljivo splitski list spominje, bio načelnikom grada Splita, pak banom primorske banovine, nitko drugi, nego Dr Ivo Tartaglia, utemeljitelj tog dnevnika i današnji njegov inspirator? Zašto zaboravlja da je „u onim dobrim i starim vremenima“ šef splitskoga dnevnika ovako pisao: Kralj je, visoko cijeneći vriednote koje naš Jadran ima za Jugoslaviju, još prije više godina odobrio, da Njegov prvorođeni, Prijestolonasljednik Petar preuzme visoko pokroviteljstvo nad „Jadranskom stražom“, htijući na taj način odati puno priznanje ciljevima ovog patriotskog udruženja, koje ima da u svim slojevima naroda razvije što jaću i intenzivniju akciju za buđenje nacionalne svijesti o nacionalnoj i državnoj svijesti posjedovanja Jadrana i o njegovoj ljepoti i važnosti, za približenje svih krajeva i česti države i naroda moru — za svestrano njegovo iskorišćivanje na korist države i naroda, za ljubomorno čuvanje hiljadugodišnjeg jugoslavenskog karaktera ovih obala, za učvršćivanje vjere u budućnost tih obala i mora, za obranu i osiguranje nesmetanog posjedovanja našeg mora i za sve jači razvitak i napredak Jugoslavije pomoću snaga i blagodati, koje more dava onomu, koji ga posjeduje. Povjerivši pokroviteljstvo Jadr. straže Svom prvorođenom Sinu, postao je zaštitnikom njenih visokih ciljeva i nosiocem naše Jadranske misli.?

Zašto nam „Jadranski Dnevnik“ ne bi odgovorio, da li se ovim riječima njegova šefa, napisanim „u onim starim i dobrim vremenima“, istovjetuje i današnji „voda hrvatskog naroda“ Dr Vlatko Maček, čiju politiku toli vatreno zastupa vajni „Jadranski Dnevnik“?

Literarno-muzička priredba Nar. Ženske Zadruge u Splitu

Naša Nar. Ženska Zadruga dala je u četvrtak 13. tek. mj. svoje iskreno i duboko osjećajno književno muzičko veče, u stilu raspoloženja ovih dana, kad smo procesom u Francuskoj proživljavali ponovno tragediju oktobra 1934. — Diskretno poluosvjetljenje i bolna tišina vezivala je prepunu dvoranu sa majstorima na pozornici.

Naš priznati kompozitor i umjetnik g. Boris Papandopulo otvorio je priredbu svojom kompozicijom za klavir op. 13, ostvarujući kod slušatelja osnovni ugođaj za predavanje gđe Verke Skurla Ilijić. Na to je ova naša odlična književnica pročitala svoje referaksije sa „Oplenca u samoći“. Njoj svojstvenim stilom, duboko misaono i iz čista srca osjećajno povukla nas je u mističnu kriptu na razgovor sa mrtvim Kraljem mrtve naše mladosti, sa uništenom Krunom slomljenih snova naše pregažene generacije... Povukla je paralelu između Kralja i simboličnog splitskog svjetionika koji se ne mogu utrnuti ni umrijeti, koji suvereno svijetle na zapljenjenim valovima i zapljenjenim gomilama... Oni su iznad trganja zlih vjetrova i zlih sudbina.

Spominje pozdrav splitske omladine 1910. g. u noći mladome srpskom princu Aleksandru, uprkos austrijskih bajoneta. „A On dajući našim omladincima znakove sporazuma, bijaše u velikoj duši svojoj već tada stvorio Jugoslaviju“.

Sjeća se one generacije predratne, koja je sve lično zaboravljala pa i neimaštinu, velika duhom, imajući pred očima samo jedno: ponos i veličinu Nacije. — Želi, da vatra upaljena 1910. na Sustjepanu, prenešena 1935. u splitski svjetionik bude živa i u našim dušama, da budemo svjesni Kraljeve prisutnosti, jer ma da ga ne vidimo, prošzi On i danas mimo nas, beskrajno dalek, po bespućima, na tamnome brodu Vječnosti, tužan, jer Njegovo veliko djelo još nije bilo završeno...

Gđa Skurla je dobila na poklon kitu bijelog cvijeća koju je simpatičnim gestom položila pred bistu Kraljevu.

Gđa Estela Ivić-Kuzmanić dala je zatim velikim potezom umjetnice na klaviru od Chopina „Preludе“ i od Liszta „Izoldinu smrt“ u njihovoj profinjenoj i dubokoj estetici vežući time još čvršće sve prisutne u jednu dušu, koja je cijele večeri ostala kao okovana u boli.

Sudjelovao je i violinista g. T. Dukes, otsviravši uz klavirsku pratnju M.o Papandopula od Bacha „Air“, od Kreisler-Francaisa „Rigandon“ i od Corellia „Andante“, pobravši mnogo priznanja.

Veče je završio g. Boris Papandopulo svojom kompozicijom „Selo“, gdje su vanredno uspjelim vjernim tonovima odjekivali elementi „Jutra“, „Gajdaša“ i „Večeri“ podražavajući život na selu, u prirodi i instrumentima seljaka. Svojom majstorskom tehnikom i svojom umjetničkom dušom dao je ovim kompozijama poseban čar. Njegov je ton mek, sladak, njegov ton pjevа. Njegova smo djela do sada upoznali preko drugih, ali smo ih ove večeri otkrili u novom svjetlu upoznavši ih po sebi mnome plodnome obiljnome i uvijek milo nasmijanome kompozitoru.

Ovo je veče po svojoj umjetničkoj visini i po svojoj patriotskoj tendenciji, po svojoj dubokoj intimnosti bilo jedan upravo najuspjeliji umjetničko-kulturni i literarni događaj za Split.

M.

Olimpijska slika

Artiljerijski general v. Fritsch pozdravlja momčad talijanske vojne patrole koja je pobjedila na Olimpijadi

SVI U VRLIKU NA

Sokolski Ples

koji će se održati u Nedjelju 23 ovog mjeseca.
Sudjeluje sok. muzika iz Sinja
Početak u 9 sati.
Dobrovoljni prilozi primaju se zahvalno.
Krabulje mogu prisustvovati samo uz legitim. izdanu od društva.

Za gotovo-Na otplatu-I uz bankov. kamžnice

Pokućtvo uz tvorničke cjene i garanciju kupujte u Šibeniku samo kod zastupnika Tvornice J. Krulјac i sinovi — Novogradiška, Ota Grabovac - Nova palača S. Sare.

KRAVATU NAJMODERNIJU kod „TRIKOTAŽE“ DIZDAR ŠIBENIK — KNIN

samoobrazovanjem, kultiviranjem uma, srca i htijenja — neprestana nastojanja, da „de facto“ postanu auktoritet, sila moralna, koja se nameće učeniku, uzornim životom, pregalačkom, životvornom ljubavlju prema bližnjemu. A takovih ima dosta. I takovi imponiraju! I duhovni su oci — u potpunom značenju te riječi. Ali dosta njih misli, da uz one stvarne pretstavnike „duhovnih pastira“ zaslužuju, svi i svi, koji isti titulu nose, ili iste haljine odijevaju, da su — eo ipso — jednaki njima! A upravo, u tome je razlike, kao između neba i zemlje! Isto onako — kao što je razlika u drugim zvanjima, na pr. između liječnika i liječnika, profesora i profesora itd.

Još nešto. Kako su se naučili i na vikli, da ih obični ljudi poštuju radi njihova čina i odežde, i da ih pitaju za savjet, pa da ih slušaju i da im ne prigovaraju; k tome naviknuti da govore, da dokazuju i pripovjedaju vjerske istine, moralne maksime — auktoritativno, kategorički „ex catedra“, prijeđe im u krv — da o svemu, pa čak i o politici — govore superiorno, *doktrinarski*; ne priznaju, ili neće ni da čuju za tuđe mišljenje; ne dopuštaju polemike, već po onoj „ko nije sa mnom taj je protiv mene“, pa zaćaurivši se u — na klupama naučene — „nego i assero“ i često odrekavši se logike, etike i estetike (a za potrebu i nevolju prihvate se i one poznate: il fine santifica i mezzi—), ispljuše se i isprše se kao zagriženi *apsolutiste i doktrineri*, svojim *pisanjem*, u svojim *novinama*.

To može danas da ide, ili bolje rekavši: sloboda se štampe kod nas, danas, na *zlo upotrebljava* od onih koji hoće „sveti rat“ do istrage, i to upravo u najsvetijim pitanjima najuzvišenijih vrednota, kao što su *vjera; moral; opstanak naše nacionalne Države;* poštovanje i snošljivost građanskog života; dužno priznanje *autoriteta državnog* — i — barem — (to moramo svi zahtijevati) obziri prema tuđem poštenju i poštenom imenu bilo kojeg građanina i državljanina Jugoslavije.

Običaj je danas i to: uloviti nekoga u riječi iskrivljujući smisao riječi! Stoga moram da izjavim: Poštujem svećenstvo i katoličko i pravoslavno, kao i jednu i drugu crkvu, i dlvim se o nim mnogima pretstavnicima jedne i druge vjeroispovijesti, koji su riječju i djelom dokazali kako su na zavidnoj visini, u teškoj svojoj dužnosti Krstove „pastve“ — od najviših do najnižih —; ali — javno — osuđujem (kao obični i skromni katolik, jugoslovenski slobodni državljanin) svu onu braću svećenike koji putem svoje štampe, ili javnim govorima ili privatnim prisaptavanjima proglasuju nas Jugoslavene, koji hoćemo vjersku trpeljivost između pravoslavnih i katolika, koji hoćemo bratsku, istinsku ljubav između Hrvata i Srba; — dapače — dovikujem im: Dosta je toga proglašivanja i *denunciranja* kao *framasonsko epigonstvo!!)* — a sve u ime *katoličanstva!*

Mislim da sam jasno rekao!

Dr Mirko Perković

Rasprava po zakonu o zaštiti države

U utorak 18. o. m. održana je pred velikim vijećem Okružnog suda, pod pretsjedništvom savjetnika g. Rendića Ive Miošević, rasprava protiv Pavla Popovića, Kosora Ante i Jose Grubišića, koji su optuženi po čl. 1. tačka 1. Zakona o zaštiti države. Optužbu je zastupao državni tužioc g. Krekić, a optuženi branio g. Dr Nikolić.

Sud je proglasio optužene krivima i kaznio ih: Popović P. i Kosora A. na 2 i po godine robije i 5 godina gubitka časnih prava, a Grubišića J. na 6 mjeseci strogog zatvora i 3 godine gubitka časnih prava.

Narodna Ženska Zadruga

priređuje u nedjelju 23. o. m. u sali oficirskog doma svoju čajanku od 5—9 sati. Pripreme u punom jeku. Iznenađenja i atrakcije Vas očekuju.

Ispiti osposobljenja

Na učiteljskoj školi održavaju se ispiti osposobljenja za koje se prijavilo 18 kandidata. Na pismenim zadatcima je odbiveno 7 kandidata od kojih su šest ženskih, a samo jedan muškarac.

ZA SOKOLSKI DJEČJI PLES, koji će se održati u Sokolskom domu, u utorak 25 o. m., marljivo se radi. Da bi ova dječja priredba što bolje uspjela preporuča se majkama da ih redovito šalju na pokuse.

Steg Skauta

Tiho i bez mnogo larme naši mladi i agilni skauti, između ostalog u svom programu, uzeli su sebi u dužnost, da stabla na našem lijepom Šubićevcu očiste od štetnih parasita koji iz dana u dan uništavaju našu borovu šumu. Na ovom humanom gestu treba izraziti punu zahvalnost našim skautima, koji u njihovom radu predvodi vrijedni starešina Dr. Selem.

Da bi sebi omogućili priređivanje izleta i održavanje logora, na kojima se usavršavaju praktičnim radom, naši skauti su odlučili da održe seriju jour-eva, svake večeri, u prostorijama N. Ž. Zadrugo (prije Tucić).

NAKNADNO DONAŠAMO, zbog pomanjkanja prostora u prošlom broju kompletni sastav uprave P.G.K. „Ljubice" u Šibeniku Upravni odbor: gđe Tomev Lj. pretsjednica, Macura A. p.pretsjednica, Šuhević J. tajnica, Prostran O. blagajnica; Odbornice gđe: Jadronja C., Triva J. Manojlović M. Maričić N., Đurić M., Dragišić A. Radetić T., Skočić O.; Nadzorni odbor: gđe Božić Lj., Skočić Z., Kožul O.: Časni sud: gđe Javor K., Bučić M., Krmar Lj. S.P.K.

UDRUŽENJE ČETNIKA ŠIBENIK, obavit će svečanost krsne slave dana 23. februara (Nedjelja) u 10 sati u dvorani Sokolskog Doma, te ovim putem izvještava članove i prijatelje.

UPRAVA.

PRIGODNA PRODAJA teretnog Auta, nosivosti 2 tone uz gotovinu. Obratiti se kod I. Mandić, Biograd.

Prodaje se razno pokućstvo.
Traži se mali stan.
Dućan na boljem prometnom položaju traži se.
Obratiti se u redakciji.

Anketa našeg lista
Izjava katoličkih vjeroučitelja

„Katehetski Odsjek Bratovštine kršćanskoga nauka" u ime katoličkih vjeroučitelja grada Šibenika, povodom objelodanjenja katehetske resolucije protiv komunističke i ateističke propagande među omladinom u našim školama u mjesnoj „Tribuni" od 8. o. m. br. 329, izjavljuje:

1. Katolički vjeroučitelji u Šibeniku odazvali su se pozivu g. prote Krstanovića, da se sa mjesnim pravoslavnim katehetams sastanu na zajednički dogovor i izmijene misli, što da poduzmu povodom sve jače komunističke i ateističke propagande među omladinom naših, napose srednjih, škola. Odazvali su se tim radije, jer dobro uviđaju svu važnost i aktuelnost ovoga problema.

2. Na tom jedinom zajedničkom sastanku pročitana je poslana već tiskana resolucija kateheta svih vjero ispovijesti u Osjeku. Iako sa tom i takvom resolucijum u svim pojedinostima nijesu bili zadovoljni — što su pojedini na samom tom sastanku izričito naglasili — konačno su se svi prisutni — pa i g. Demosten Ilić — složili u tomu, kad se radi o jednoj tako važnoj i skupnoj akciji svih kateheta u državi, da ju i oni potpišu.

3. Ova resolucija imala se uputiti samo kompetentnim faktorima. Nitko nije bio ovlašten, da je dade u javnost, a još manje da otvori o njoj anketu, kojoj u ovakvim pitanjima nema mjesta.

4. Pri svemu ovomu uzele su se u obzir samo opće školske prilike u državi.

Šibenik, 18. februara 1936.

Pretsjednik:
Msgr. Rudolf Pian, prof.-kateh.

Tajnik:
Don Frano Grandov, vjerouč.

Skupština šibenskih vinogradara

Ovog mjeseca održana je skupština šibenskih vinogradara na kojoj je osnovana vinarska zadruga sa sjedištem u Šibeniku. Nije potrebno detaljno istticati važnost i potreba ovakove ustanove, naročito danas kad postoji teška vinska kriza.

Potreba vinarske zadruge u Šibeniku davno se osjećala tim više što je šibenski srez skoro bez ikakve vinarske zadruge, a koji po kvalitativnoj i kvantitativnoj produkciji mošta (šire) zauzima prvo mjesto u državi sa cca 300.000 hl.

Da je potražnja vina u Šibeniku i okolici slaba, djelomično je uzrokom i to što i najbolji vinogradari nemaju dovoljno spreme, te u pomanjkanju iste nisu sposobni da proizvoduju u velikim količinama dobro, sortirano i stolno vino. Ono pak što ne mogu, u etnološkom pogledu, pojedini neuki vinogradari, uspješno će izvesti dobro organizovane i savjesno vođene vinarske zadruge, koje vode kvalitativnom unapređenju vinarstva a time i vinske trgovine.

Poznata je činjenica da u Šibeniku i okolici ima veoma mnogo podesnih vinogradarskih plantaža na kojima rodi obzirom na količinu i kakvoću odlično grožđe za proizvoduju dobrih stolnih vinai te se u ovom kraju čitav problem spravljanja dobrog vina sastoji u dobrom i svrsishodnom manipulisanju mošta odnosno konzerviranju vina, zbog koje nepravilnosti imamo cca 70 posto slabijeg kvaliteta koja ne može izdržavati konkurenciju i utakmicu bilo na tuzemnim ili inozemnim tržištima. Ova okolnost uvjetuje slabiju potražnju a ova neminovno vuče za sobom slabiju cijenu.

Neosporno je da su nam stoga vinarske zadruge neophodno potrebne za intezivnije vinarenje i veći renome naših vina. Budući da širom naše države postoje mnogobrojne vinarske zadruge, pa i u krajevima gdje je vinogradarstvo sporedna i ekstenzivna priv. grana, tim je veća potreba osnivanja vinarskih zadruga u krajevima gdje je vinogradarstvo važna, jedina i intezivna priv. grana od čijeg rentabiliteta odnosno boljeg unovčenja njegovih proizvoda zavisi egzistencija vinogradara a preko ovih i drugih staleža.

Marko M. Brkić

Turizam

Putnikov Uskršnji izlet

Društvo Putnik organizuje za Uskrs 1936 interesantno krstarenje, sa Yachtom „Nirvana", duž dalmatinske obale, kojom prilikom će se posjetiti sva ona mjesta, koja se redovnim brodovima ne mogu dostići. Za vrijeme krstarenja biće organizirani zanimljivi ribolovi, a to je i glavna atrakcija za vrijeme putovanja.

U programu je predviđen Sušak kao polazna Luka. Sa Sušaka se kreće dalje i posjetiće se: Rab, Biograd n-m, Šibenik - Slapove Krke, Zlarin, Split, Biševo, Hvar, Dubrovnik, Hercegnovi, Budva. Iz Budve se kreće 22 aprila za Kotor, a 23 aprila stiže se u Dubrovnik završnu tačku ovog krstarenja.

Cijelo putovanje zajedno sa prehranom i smještanjem kao i stručno vođstvo od 9 23 aprila iznosi po osobi 2900 din.

Obavještenja u uredu „Putnika".

Promet stranaca u našem gradu 1935. godine.

Sa strane Putnika, kojega u posljednju godinu dana vodi agilni g. Tommaseo Ciril, a prema zvaničnom izvještaju iz Pretstojništva Gradske policije, dobivamo slijedeće podatke o prometu stranaca u našem gradu.

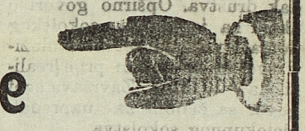
U godini 1934. broj posjetioca iznasa 8550 sa 11,732 provedenih noći. U 1935 naš grad posjetilo je: Jugoslavena 6258, Austrijanaca 375, Italijana 319, Č.S.R. 250, Njemaca 139, Francuza 107, Poljaka 77, Engleza 67. Ostalih naroda 203. Ukupno 7.795. Provedeni noći 13.646.

Prema ovoj statistici, promet stranaca u 1935 god. je opao, dok je broj provedeni noći, u razmjeru sa brojem posjetioca, kud i kamo bolji od onoga iz 1934.

Nadamo se da će i u buduće Putnik marljivo voditi brigu oko unapređenja turizma u našem gradu, te tako i Šibenik dovesti u red važnih turističkih mjesta.

Večeras 20. II. svi na ples

Dobrovoljne vatrogasne čete

Da vam prišapnem

U posljednje vrijeme za naš grad, daleko se pročulo. Puče mu slava i preko međa naše lijepe domovine. Slavu mu proniješe na sve četri strane naša športska društva, bez razlike kojoj grani pripadaju.

* * *

Upri Krka! Zaveslaše. Pjeni more, vesla hara, gordog vala nasta lom, jer snažna mladost puna žara preće cilj gromovitom brzinom.

Ali u zadnje vrjeme kao da se iscrpla snaga bujne mladosti. Možda im ubija volju ona olinjala starica baraka, koja već s obe noge stoji u grobu i samo što još nije legla. Ne ljutite se na moj zlobni jezik braćo krkaši, jer, kakvi ste da ste, dobri ste pod kakvim okolnostima radite. Da vas nešto upitam u povjerenju, ali da ne čuju oni na upravi. Šta je sa novim domom? Ili je stara baraka nešto načuia o tom, pa se sva iz temelja trese. Čuvajte se njezinog bjesa, jer bi vam se mogla srušiti na glavu!

* * *

Sinu jarko sa istoka sunce i osvanu zora kao nikad do sada. Nova zvijezda ukaza se na obzorju. Osvit! Proculo se za Osvit, a imalo se i zašto.

Tres, tres, trese se Osvitova mreža se!

Ali nemojte me krivo razumjeti, jer su obe mreže na igralištu, osvitove. Nego bravo, zaboravio sam ono glavno. Neka se ne ljute Osvitaši ali ja svaku utakmicu gledam „mukte". Da platim? Ne pada mi ni na pamet, kad mogu kroz one puste „buže" i polomljenu tarabu da gledam čitavu utakmicu, a da se ne guram među raspaljene navijače. Uprava kluba bi mnogo, mnogo pogrješila ako bi na svojoj sjednici donijela odluku da ograđu oko igrališta promjeni, jer bi nas jadnike koji ne možemo da platimo ulaznicu lišila toga užitka. U ostalom meni nije stalo, ali oni „rikami" dobro izgledaju.

* * *

Plovi, plovi moja lađo u koj' godjer kraj, ali se opet vrati natrag u Šibenik jer te tu čeka lijepo pristaniste našeg Y. C. „VAL", koji nam pronese slavu širom mora. O pardon, ja sam se zabunio, mislio sam na Y. C. „LABUD". Ali ništa za to. Glavno je da se radi baraka i postavlja sidrište.

Hodite bliže valovita gospodo da vam prišapnem. Požurite sa zidanjem, mogli bi vas drugi preteći, a onda će te „pivati". Ja ti ciljâ još ne nađoh sama cilj si daj!

— S. —

SILBA

Skupština Sokolskog Društva

U nedjelju održana je god. glavna skupština Sokolskog društva Silba, kojoj su prisustvovali skoro svi članovi koji se nalaze u mjestu.

Skupštinu je otvorio starešina društva g. Božo Matešić, koji je kraćim govorom pozdravio prisutne, izrazujuć zadovoljstvo na dobro posjećenoj skupštini, što dokazuje visoku nacionalnu i sokolsku svijest, a u isto vrijome daje garanciju za napredak društva.

Iza toga, tajnik gosp. Kuljerić, dao je, u ime uprave, opširan izvještaj o radu društva u prošloj godini. Dalje se redaju izvještaji: prosvjetnog odbora, načelništva, blagajna i drugi. Iz ovih se izvještaja može razabrati, da je rad društva u prošloj godini bio vrlo dobar.

Nakon primljenih izvještaja, prelazi se na izbor nove društvene uprave u koju su ušli: Starešina Dr. Pakušić, zamjenik S. Supičić, tajnik T. Kuljerić, prosvjetar Ang. Zorževa, načelnik M. Zorž, zamjenik I. Zorž, načelnica D. Supičić, zamj. M. Supičić it.d.

Poslje izbora nove uprave, uzima riječ novoizabrani starešina Dr. Pakušić. On, u ime svoje i cijele novoizabrane uprave, zahvaljuju skupštini na povjerenju, te poziva članove na intenzivan rad za napredak društva. Opširno govori o akciji za izgradnju sokolskog doma i veli, da se mora uložiti sve da bi se čim prije realizirala ova ideja. Završava svoj govor sa željom za napredak cjelokupnog sokolstva.

Raduje nas činjenica, da je g. Dr. Pakušić preuzeo vodstvo ove naše mjesne ustanove, jer smo uvjereni, da će on, kao poznati nacionalni borac, istarsko dijete i ratni dobrovoljac, svojim iskustvom i požrtvovnim nacionalnim radom koristiti našem mjestu i ustanovi kojoj je na čelu

T. K.

VRLIKA

Četničko slavlje

Na Sretenje 15 II. Četničko Udruženje proslavilo je svoju slavu.

Već u jutro počeli su pristizavati četnici sa sela, tako da su do 9 sati bili svi — njih 400 — na određenom zbornom mjestu, odakle su se uputili na ulaz u varoš da sačekaju vojnu muziku i goste, koji su već ranije bili najavili svoj dolazak. Međutim ni muzika ni gosti nijesu stigli. Kako se je naknadno ustanovilo tomu je uzrok revnost protivnika Četničkog Udruženja, koji su se pobrinuli da u susjednim mjestima pronesu glas, da će u subotu u Vrlici biti krvavih ne reda. Ali dokazalo se je protivno. Četnici su i bez gostiju dostojno proslavili svoju slavu.

U 10 sati uputili su se na liturgiju, a poslje toga na Sokolsko vježbalište gdje je izvršen obred sječenja kolača. Po obavljenom obredu lijepim govorom pozdravio je Četnike paroh Milan Trišić, a poslje njega o značaju i cilju udruženja govorio je predsj. pododb. Milorad Trišković.

Poslje toga 400 četnika i oko 50 gostiju imali su zajednički objed.

Poklici Kralju, Jugoslaviji i Vojvodi Pečancu orili su se i njihov odjek raznosila su brda kroz Cetinjsku krajinu, da podignu duh i uliju vjeru, da još živi i živjet će vječno duh onih Četnika, koji prvi zapališe zublju za ustanak protiv narodnih neprijatelja.

U povorci kroz varoš junački i veselo udarale su krepke noge Četnika. Ponos i radost zrcal. se ne samo na licima onih koji maršujn, već i na licima rodoljuba koji promatraju. Na čelu povorke veselo lepršа Četnički barjak, na čijoj crnini, kao vječna opomena, odskaču slova zavjeta: Za slobodu i čast otažbine.

Pred večer završena je ova ljepa svečanost i učesnici u najvećem redu i najboljem raspoloženju razišli su se svojim domovima, pjevajuć i veseleć se. Četnici su ovom prigodom dokazali svoju snagu, ali i vidno pokazali, da nijesu nikakova razbojnička banda — kako ih nazivaju protivnici — već da su članovi junačke organizacije, koja zna da služi najvišim idealima pod cjenu vlastitog života.

Četnici moraju biti ponosni na svoj prvi javni nastup.

Spremte se, spremte Četnici...

Sokolski Ples

U subotu 15 ov. mj. održan je Sokolski ples.

Mjesto vojne muzike svirala je muzika bratskog Sokolskog Društva Sinj.

Ples je i moralno i materijalno uspio iznad očekivanja, a raspoloženje koje je učesnike zahvatilo u najvećoj mjeri već pri početku plesa ostalo je na istoj visini, do svanuća, kad je ples završen.

Da bi zadovoljio opću i jednoglasnu želju svih učesnika Društvo će ponovno održati u Nedjelju dne 23 ovoga mjesca P L E S, uz sudjelovanje Sokolske muzike iz Sinja.

Vrlički Sokoli bili bi sretni kad bi tom prilikom mogli pozdraviti u svojoj sredini ne samo braću iz Sinja, već i braću iz Knina i Drniša. Nadamo se da će se naše nade ostvariti.

Već sada dade se sa sigurnošću predviditi da će i idući ples uspjeti.

Soko.

Sokolski Ples u Preku

U subotu 15 ovoga mjeseca sokolsko društvo Preko, održalo je svoj ples u sokolskoj dvorani. Dvorana je bila veoma lijepo okićena u narodnim bojama. Plesno i mladenačko raspoloženje trajalo je tokom cijeloga plesa. Osobitu pažnju svratile su dame iz Zadra.

Uspjeh plesa je bio u svakom pogledu iznad očekivanja.

Knin

Jučer je *Dr M. Perković* održao na našem pučkom univerzitetu predavanje: *Ivan Mažuranić.* U svojem ciklusu predavanja pod naslovom „Pretstavnici jugoslovenske knjige", sinoć je predavač iznio pred svoje stušače ličnost najdarovitijeg reprezentanta naše lijepe knjige u doba preporoda. Pojava I. Mažuranića sa njegovim pjesničkim, klasičnim djelima, kao što su pravo biserje u srpskohrvatskoj poeziji: Vjekovi Ilirije, Nenadović Rade, popunjenje dvaju pjevanja Gundulićeva Osmana, a nada sve Smrt Smail age Čengića, u kojima je Mažuranić zamjernom genijalnošću spojio i na svoj način izrazio kulturu svojeg duha u pravcu starih, rimskih klasika, pa dubrovačkih pjesnika i naše narodne poezije, u dva stila: idealističkom i realističkom, takovim umjetničkim smislom, da je sve do danas, uz Petrovića—Njegoša, odličan reprezentant naše knjige. Predavač govoreći o tim prednostima Mažuranićevim, istakao se je i ostaloga rada pjesnikova u doba Ilirskog preporoda, a osobito je podvukao veliku *jugoslovensku korupciju* naših „ilirskih" Hrvata, kao što bijahu, uz Mažuranića, Stanko Vraz, Drašković, D. Demeter i lijepi broj onih sjajnih karaktera i zanosnih pregalaca, koje, zalutala dansšnjica, hoće da prikaže kao da bijahu separatiste skučenog i prkosnog mentaliteta tridesetpetih godina ovoga vijeka!

Predavanje Dr. M. Perkovića naišlo je, kao obična njegova predavanja, na oduševljeno odobravanje naše kulturne javnosti, koja redovito pohađa naš pučki univerzitet.

Našem br. sokolskom društvu i ako malobrojnom želimo svaku sreću u njegovom nacionalnom i prosvjetnom djelovanju.

— L. —

Znamenite riječi i značajne izjave o Jugoslovenstvu i Nar. jedinstvu

(Nastavak)

29. Na teškom putu koji nas dovede pobedi i i potpunom državnom vaskrsu našeg troimenog, *ali jednokrvnog i dušom jedinstvenog naroda* uvek me naročito hrabrilo nikad nepokolebano pregnuće odabranih pretstavnika mladoga kolena národnog, koji svojim viteškim koštima obeležiše nastupanje moje hrabre vojske uporedo s ostalim mojim oficirima i vojnicima na Ceru i Dobrudži, na Kajmakčalanu i Dobrom Polju. Vaš pozdrav na kom sam osobito zahvalan primam kao zalogu da će moja draga akademska omladina, hrvatska, slovenačka i srpska biti i otsad zadojena istim duhom požrtvovanja na odbranu velikih ideala čovečanskih i naše domovine. (Otpozdrav Regenta Aleksandra zagrebačkoj akademskoj omladini povodom proklamacije Ujedinjenja.)

— —

30. Godine 1874., u predvečerje ustanka bosansko-hercegovačkog, nalazimo kod jedne političke stranke hrvatske potpuno izrađen i napisan program o osnutku buduće Jugoslavije. U prvoj se tački toga programa odmah ističe, da najskrajnji cilj zajedničkih težnja i zajedničkog rada narodnoga na slavenskom jugu ima da bude: *ujedinjenje u nezavisnu i slobodnu, narodnu i državnu zajednicu jugoslavensku.* (Iz predavanja prof. Dra Karlića održanog u Zagrebu dne 17. XII. 1931 povodom sveč. proslave rođendana Nj. Vel. Kralja Aleksandra I — „Nar. Nov. od 18. XII. 1931.)

— —

31. Karađorđe poručio je Napoleonu preko Rada Vučinića, koji je imao „punu vlast pred prestolom Njegovog Imperatorskog Veličanstva volju, želje i tegobe naroda izjasniti, (i to upravo na 18. VIII 1810), da Srbi pretpostavljaju Napoleonovo pokroviteljstvo svakom drugom, jer *„oni ne bi hteli da odvoje svoju sudbinu od sudbine ilirskih provincija, gde je isti jezik, isti narod."* (Sišić F. Karađorđe, Južni Slaveni i Napoleonova Ilirija)

— —

32. Mi samo strogom i vjernom slogom možemo napredovati, zato će biti vrlo korisno, ako dospijete do izdavanja novina, da ne mislite samo na Hrvatsku, nego na sve jugoslavenske narode, jer niti Dalmatinac, niti Slovenac, niti Istrijanin, pa baš ni Slavonac, kamo li ini Jugoslaveni, ne bi rado pristali na isključivu narodnost hrvatsku. Te narode treba složiti pod jednim imenom, pa kad su već od vremena Francuza nazvani Iliri, pristanite za sada, dok stara naša povjesnica to bolje ne razbistri, uz to ime premda ne odgovara povjestnici ni narodnom pravu... (Bartolomej Kopitar u razgovoru s Jurjem poreromu pokretačem novina „Ilirski Oglasnik" (1816) — Sišić F. O Šporerovim novinama 1912.)

— —

33. Jugoslavensko pitanje postoji od dana požarevačkoga mira (1718), ono je načeto onim momentom, kad se pojavilo pitanje baštine otomanskoga carstva. (Slavicus. Austro-Ugarska i jugoslavensko pitanje. Beru 1917).

— —

34. Ludo su i na svoju sobstvenu štetu i propast uvek radili narodi, koji su druge narode podjarmljivali i gnjeli. a najlude rade, koji misle, da se to još i sada može učiniti. Kucnuo je čas narodah, oni će se po jeziku opredeliti i međusobnom pomoći proti nasilju neprijatelja svoga osigurati. Tom pozivu sledujući primili smo mi sjedinjenje novo uskersnuvše vojvodine serbske sa našom trojednom kraljevinom, i očekujemo pridruženje još i ostalih južnoslavenskih pokrajinah, da tako kao jedno telo s ostalim na isti način sastavljenim narodima u savezu, na temelju jednakosti osnovano carstvo austriansko uzderžimo. Drugim pak slavenskim austrianskim narodima, kao našoj ne samo po jeziku, nego i po jednim tegobama najbližoj bratji, obećali smo njine želje za svoje priznavši potpomagati, i narodnosti svoje međusobno braniti... (Iz Manifesta naroda hervatsko-slavonskog u državnom svom saboru sakupljenog 5. VI. 1848. — Dr Radošević. Osnovi savr. Jugoslavije).

(nastavak slijedi) Sabrao J. K.

SPORT

Nedjeljna utakmica u Splitu

»Osvit« — »Vuk«

U nedjelju će se odigrati u Splitu nogometna prvenstvena utakmica između splitskog Vuka i našeg Osvita. Osvit će nastupiti kompletan, a Vuk po svoj prilici sa rezervama. Veliki interes vlada za ovu utakmicu, obzirom na mjesto koje Osvit zauzima na prvenstvenoj tablici. Osvitova momčad odlazi sa namjerom da pobjedi! a Vuk? — On je ozbiljan protivnik.

Po svemu se sa sigurnošću očekiva oštra borba jer oba tima žele da oduzmu bodove i povećaju goldiferenciju.

Iz Tenis- kluba

Zamoljeni radosno donašamo:

Rad tenis-kluba je bio uvijek na športskoj osnovi, a u posljednje vrijeme pogotovo. Da je to tako, najbolje pokazuju rezultati koje je postigao, a ako nije mogao da postigne i veći napredak, krive su slabe materijalne prilike, što je kronična bolest svih športskih društava uopće i slab odaziv kod gradjanstva. Tenis je šport koji zahtjeva dosta izdataka od igrača. Raket, lopte i ostale potrebštine nažalost kod nas još prilično koštaju, da bi najširi slojevi imali mogućnosti da ih pribave. Materijalne prilike nijesu takove da dozvoljavaju mogućnost klubu da on to daje članovima, premda uostalom to nigdje nije običaj. Sve priredbe moraju svršiti sa deficitom jer tenis nigdje, pa ni kod nas ne privlači toliko publike, kao neki drugi športovi, tako da bi se sa prihodima priredbe mogli pokriti izdatci. Jedan turnir uz sudjelovanje nekoliko boljih igrača koštā 5-10.000 dinara.

Uzpros takovih prilika, rad kluba u posljednje vrijeme bio je vrlo plodan. E da se članovima dade mogućnost da igraju i treniraju koliko hoće, sagradjeno je drugo igralište i popravljeno je staro i tako da klub raspolaže sa dva potpuno uređena igrališta.

Dva puta godišnje t. j. u proljeće i jesen priredjivani su prvenstveni turniri, na koje se na žalost nije moglo pozvati vanjske igrače radi pomanjkanja sredstava. Pojedini članovi sudjelovali su na mnogim turnirima u Splitu. Priredjeno je nekoliko medjuklubskih natjecanja i to sa klubovima Karlovac, Gospića i Splita, te reprezentacijom Engleske Mornarice. Skoro u svim tim susretima klub je pobjedio. Kako se vidi klub vodi računa i o športskom napretku, a ne samo o „otmenosti" kako se u članku tvrdi. Uostalom otmenost i prisojnost nisu nikakove mane, premda piscu valjda tako izgleda, a klub nije kriv da tenis ne spada medju surove športove kao boks, rugbi itd.

Ne odgovara istini, da je onemogućen pristup širim slojevima. Naprotiv klub je radio a i danas radi sve što može da zainteresuje gradjanstvo, a pogotovo omladinu, i svak tko je želio da igra i postane član bio je radosno primljen. Dapače išlo se tako daleko, da je ove jeseni i prirdjen besplatni tečaj za početnike, nebi li se privuklo više igrača i članova. Za upis i članarinu prave se sve moguće olakšice u pogledu visine i načina isplate, a igrači uvijek poučavaju početnike.

Ukratko klub nastoji, da dobije što više članova i da razvije interes za tenis, omogućujući širim i manje imućnim krugovima da postanu članovi i da igraju, ali na žalost do sada je naišao na vrlo slabo razumijevanje i odziv. Dapače i ovom prilikom pozivlju se svi koji imaju interesa za tenis da se začlane, te će biti vrlo rado primljeni.

Iz izloženog se vidi, da je pisac neistinito prikazao prilike u Tenis klubu.

Iz J.R.S.K. „Šibenik"

Nakon odlično uspjele „Radničke noći" u hotelu „Krka", javljamo svim našim prijateljima, simpatizerima kao i članovima da će mo dana 14 marta t. g. u kavani „Istra" održati svoju „Drugu veselu noć". — Ovom prilikom osjećamo veliku dužnost da zahvalimo svima koji su doprinjeli da je „Radnička noć" vrlo dobro uspjela.

Duša žene u našoj tradicionalnoj književnosti

(Knin) — Dne 3 III, u utorak. na našem je pučkom univerzitetu, održao *Dr M. Perković* svoje predavanje *„Duša žene u našoj tradicionalnoj književnosti"*, jer je bio zamoljen od amošnje Dobr. Žen. Zadruge da se i u Kninu čuje to zanimivo predavanje koje je predavač, u prošlu subotu, održao u Sokolani šibenskoj. Materijal za tu temu pribrao je Dr Perković iz srpskohrvat. narod. pjesama potkrijepivši sa psiholoških i etičkim refleksijama; no najjača strana je u predavanju: njegovo produbljavanje i uživljavanje u našu tradicionalnu literaturu, kojom se bavi intezivno od svoje mladosti. Zato je njegovo rezonovanje ubedljivo i slušača unosi i zanosi u ono bogatstvo naše narod. pjesme, koja je, kroz stoljeća, sačuvala nešto najljepše i najuzvišenije, a to je: *religija, etika, socialna i humana* Natentna dispozicija, a napose poštovanje prema ženi, a nada sve prema majci, jer su majke naše, u tim uzvišenim principima odgajale i vaspitale naše najveće heroje misli i djelā. Uz pjesmu našu, predavač je istakao i temeljni ton melodije, napjeva našeg, a to je ona beskrajna melanholija, kao odraz patničke psihe naše nacije kroz stotine godina. Tako je predavač uspio da paralelno predoči bitnost naše pjesme i naše melodije, a opet da *„dušu naše žene i naše majke"* dočara slušateljstvu kao vestalku u hramu: Dobrote, Istine, Pravice i Ljubavi životvorne, na pozornici života — jugoslavenskoga.

Predavanje je bilo saslušano s najvećom pomnjom i odobravanjem.

Biočić, 3-III. 36.

Sokolsko Društva „Klanac"

održalo je svoju glavnu god. skupštinu dana 22 II t. g. kojoj je prisustvovao veći broj članova uz prkos rđavoga vremena. Izvještaji pojedinih funkcionera o radu u prošloj godini u kojima su se redom isticale podvale i neprilike iz mjesta, primljeni su velikim odobravanjem.

Izabrana je jednoglasno nova uprava sa dosadašnjim dičnim uzor starješinom bratom Petrom Lukavcem pk. Atanasije posjednikom iz Tepljuha. Sjednici je prisustvovao okružni načelnik, vrijedni i dugogodišnji sokol. radnik brat Simeun Mudrić, koji je svakom prigodom pomagao rad i napredak ovog društva, od osnutka pred 10 god. pa i danas. — On je biranim riječima kao iskusan sokolski radnik pozdravio naše članove, bodreći ih na aktivan rad naročito u današnje doba i na koncu zaželio im zavidān uspjeh u novoj godini kao i do sada.

Skupština je završena klicanjem Nj. V. Kralju Petru II kao prvom i najmilijem našem Sokolu i pjevanjem Slavensko-sokolske himne.

Našem sokolskom društvu navršava se ove godine 10 godina uspješoga rada, a na žalost usljed loših materijalnih prilika do danas nijesmo uspjeli nabaviti ni zastavu, niti jednu najprostiju spravu, a da dom i ne spominjemo. I ovom zgodom molimo pozvane da uvide i pomognu!

Prosvjetni rad u Sinjskom Sokolu

Predavanje g. prof. J, Perišića o „Vjekovnim borbama za Jadran".

(Sinj) — Prosv. odbor sok. društva pozvao je nekoliko predavača izvana, da održe predavanja u sokolani, premda — osim drugih inteligenata — postoji i u Sinju sposoban prof. kader, od kojih prof. su se i dosad neki pokazali kao vrlo dobri prosv. sokol. radenici. Nu nova lica i imena uvijek privuku i više publike, pa će to biti i razlog. Dne 4 t. m. uvečer u 7 sati brat društv prosvj. Š. Podrug predstavlja gosp. prof. J. P. i — tumači njegovu genealogiju (!?) dovodeći je u vezu sa borbama Sinjana i Turaka, zatim ga sa nekoliko laskavih riječi pozdravlja i zahvaljiva na odazivu. Gosp. prof sor zahvali i počinje ovo prvo predāvanje u sokolani ove godine sa riječima „Gospođe i gospodo" te nastavlja o temi. Kako rekoh i novo ime, a osobito interesantan naslov predavanja privukli su dosta publike. te mnogo naše mladeži. I gosp. predavač odmah u početku opisiva našu Jadransku obalu, njezinu ekonomsku, obrambenu itd. važnost, te osobito naglašava težnju zapadne obale za osvojenjem naše istočne obale sve od starih Grka, Ilira, Rimljana i ost. Taj početak daje naslućivati, da bi predavanje moglo zadovoljiti sve naše težnje za istoričkim saznānjem o našem Jadranu i sve naše nade o djelovanju tog predavanja na sokolski — nacijonalni osjećaj slušalaca. Nu gosp. profesor niže dalje skoro posve gole istoričke datume i činjenice o Jadranu za vrijeme Venecije, narodne dinastije, hrvat.-madžar. vladara, Austrije i govoreći o svjet. ratu, o paktima, ugovorima it.d. završava po prilici ovako, da po svemu sudeći, borbe za Jadran nisu još svršile. — Da je to predavanje bilo iz matematike, fizike, prirod. nauka, onda bi i razumljivo bilo u njima pomanjkanje jedne odgojne sokol. - Jugoslavenske note, dapače ta ista morala je biti i glavna intencija onakova predavanja. Ne znamo, je li gosp. prof. i soko, ali iako nije, to kao profesor - odgojitelj, videći onoliku mladost, nije smio da bude samo istoričar. Njegov lijepi uvod o važnosti našega Jadrana i sve one vjekovne borbe mogle su mu na koncu poslužiti kao veoma uspješno sredstvo za buđenje, osvježavanje i jačanje ljubavi prema našem Jadrano i Otadžbini, koja ima taj Jadran. One istor. činjenice, da nisu bile onako gole, mogle su gosp. profesora vrlo zgodno i lako poslužiti kao sredstvo razbuktavanja ove jedinstvene svijesti i ponosa Jugoslavenskog, kojega danas nažalost tako malo ima, a tako je potrebit. Onda bi ono predavanje i u ovo vrijeme bilo dobro, pa da bude ga držao i usred Srbije ili Hrvatske ili Slovenije Ovako u njemu bijaše dosta istoričkog, a malo sokolski odgojnog. A istorija nije da se samo pamti, nego više da djeluje na srce i dušu, da odgaja, t. j. da bude „učiteljica života" — osobito za nas Jugoslavene.

Iznesosmo ovo iskreno-sokolski, a po kritici mnogih mladih i starijih slušalaca i dajući puno priznanje istorič. vrijednosti predavanja.

Jos. Boko, sok. okr. prosvj.

Vasi, a s lijeve *lij*, a drugog sveca s desne strane *Ivan*, dok je s lijeve *Zlatousti*. I ispod svečevih nogu kao da je nešto napisano, ali se ne može pročitati na otiscima, što ih čuva učitelj Vlahović. Pečat je pok. J. Mikeli darovao sakupljaču starina pok. Lukanoviću. Vlahović se za pečatipropitkivao, pa mu je pok Don F. Bulić 1932 godine rekao, da se nalazi kod njih u splitskom arheološkom muzeju. Komu je služio ovaj pečat iz srednjega vijeka, to se ne zna.

U Banjini je Vlahović našao jedne negve, od mjedi. Novca nije mogao nikakva naći, ni nakita, a nije poznato da je tko drugi našao osim jednog prstena, kao biskupskog i prije mnogo godina nekoliko starih novaca za koje ne znamo gdje su svršili. Sigurno je da mora biti onuda raznih starina, samo bi ih trebalo kopati i tražiti. Za ovo se je pok Dr. Jelić bio zauzeo i godine 1914 pitao pripomoć za kopanje, ali je nastupio rat.

Nastojanjem učitelja Vlahovića, a zauzimanjem arheologa Dr. Abramića pohodili su 1932 godine strani arheolozi na putovanju Jugoslavijom i Mandalinu, Vlahović ih je poveo do kula i u Banjinu. Oni su je istraživali fotografirali. Ustanovili su da je Banjina rimska gusterna i to od poznatih najbolje sačuvana. Ostaci zidova do Banjine su ostaci kuća Rimljana koji su ondje stanovali. Ovako velika gusterna nije mogla biti sama sobi svrhom, a niti jednoj kući, nego više njih, nekoj rimskoj neseobini. Od ovih kuća možda je koja služila kao vojarna, carinārnicā, skladište za prekomorsku robu, koja se je onda cestom otpremala u Municium Ridaturum kod Danila i dalje i obratno iz zaleđa preko ove stanice u Rim i drugdje. Ne smije se zaboraviti da je u Vurnaži, malo dalje od Banjine bio „furnum" gdje su se u rimsko doba, kao i kasnije pravile zemljine posude i drugo od ilovače.

Ovim zgradama možda su se kasnije služili i naši narodni knezovi i vladari, koji su, kako se sada otkriva, stanovali oko crkve sv. Lovre uz polj ski put Jadrtovca i njima služile za istu svrhu kao Rimljanima.

Banjina je tokom stoljeća sigurno služila u razne svrhe, jer gusterna nije trebala onakvog, kasnijeg, obloga, ni bojbdisanja. Kasnije je ona mogla služiti — za vrijeme progona — kao tajna bogomolja, skloniste pustinjaka, pa tamnica, i napokon solana za opskrbljivanje Turaka solju iz zabljačkih Solina. Banjinu i njezinu okolicu trebalo bi istražiti i stručno ispitati.

Da šibenički zaljev, a napose krasne mandalinske uvale, sv. Petar i Vurnaža, nijesu izbjegle vještom oku starih Grka i Rimljana to je sigurno. Oni su bili majstori u odabiranju zgodnih položaja za svoje vojničke i trgovačke ispostave i smještanje kolonija. I kao što su sa sjeverne strane našli oduška i veze sa zaleđem preko Scardone, uz Krku, tako su s istoka preko mandalinkih uvala, osobito sv. Petra, uredili promet za vojsku i robu preko spomenutog Municipia sa bližim i daljim zagorjem.

Da je u Mandalini bila rimska kolonija, dokazivaju i grobovi otkriveni g. 1931 prigodom lagumanja za gradnju električne centrale, kad su se našli kosturi od kojih jedan potrbuške ležeći. Uz jednoga se našao gvozdeni nož, sav zarđao, kod drugoga džāra i veća staklenica, pā onda razlomljenih žara, staklenica i nakita, što je kapetan korvete g. Andolšek darovao šibeničkom muzeju. Dokazano je da je sve ovo bilo rimsko. Sa južne strane sela, pod hridine nađeni su opet stari kosturi, a g. N. Despot kopajući dvorište našao je do kostiju, kovne vojničke puće, čavle, bakreno i gvozdeno prstenje. Pred par mjeseci nađen je u hridini na bazi Borbenih čamaca (malo dalje od Banjine) grob od debele pečene ilovače pokriven debelom pločom istog materijala, koja je žlijebom tačno zatvarala grob. Na njemu je bio posebni znak. Kostur je bio istrošen kao i drvo lijesa, samo su se našli osobiti starinski čavli.

Trebalo bi istražiti okolicu Banjine i Mandaline. Između kuća: Despotove i župničke nalazi se jedna velika gomila, koja ne izgleda naravna. Mogla bi biti nadostavljena na ruševinama koje zgrade, koja je ostala sasvim zatrpana i zaboravljena. Morale bi se preporučiti da sve stare nalaze pa bilo to i sitni, neznatni, predmeti od bakra i željeza, koji i onako nemadu nikākovu novčanu vrijednost, nalazitelji donesu u školu, župski ured ili Don Krsti Stošiću u Šibenik.

A. P. V.

Pred glavnu godišnju skupštinu Y. C. „VAL"

Otrag osam mjeseci osnovan je Y. C „VAL" najmlađi među svojom braćom duž našeg Jadrana. Ovaj mladi klub, kojega vode, pretežno, mladi ljudi, kroz ovo veoma malo vremena pokazao je vrlo dobre rezultate u svom radu i uspjeh u savladivanju svih preprека na koje je nailazio na putu do cilja. Velik je njegov uspjeh, ali ipak ne potpun. Nepotpun zato jer ono što je postignuto pretstavlja jednu vezu u dugom lancu zadataka.

Radna godina ušla je u završnu fazu i još nekoliko dana djell klub od glavne godišnje skupštine, na kojoj će se i ostali članovi slabo i nedovoljno informisani upoznati detaljno sa radom uprave.

Skupština, za koju vlada veliko interesovanje, među članovima i prijateljima kluba, započeće svoj rad u nedjelju u J. Z. Č. u 11 sati.

TEČAJ FRANCUSKOG JEZIKA, kojeg održava Društvo prijatelja Francuske, započeo je u petak u 7 sati na večer. Kao što je već ranije bilo javljeno, tečaj je morao započeti sa radom u četvrtak, ali je otvaranje odgođeno za petak zbog slabog odaziva. Žalosna je činjenica da u našem gradu korisne hvale vrijedne lakcije nailaze na slab odaziv građanstva, a naročito pak one koje vode duhovnom napretku pojedinaca i cijeline.

Za gotovo-Na otplatu-I uz bankov. knjižnice
Pokućtvo uz tvorničke cjene i garanciju kupuje u Šibeniku samo kod zastupnika Tvornice J. Krulјac i sinovi — Novogradiška,
Oto Grabovac - Nova palača S. Sare.

Glavna godiš. skupština N. Ž. Zadruge

U četvrtak 5 marta održana je glavna godišnja skupština Narodne ženske zadruge u Šibeniku, uz brojno sudjelovanje članica. Presjednica gđa Dolores Kovačević pozdravlja prisutne članice i predlaže da se pošalje brzojav Nj. Vel. Kraljici Mariji, kao odraz dubokog poštovanja i smjerne odanosti ovog društva i njezinih članica prema uzvišenoj Vladarici. Ovaj je predlog primljen aklamacijom. U kratkom govoru gđa presjednica zatim zahvaljuje svim saradnicama, koje su tokom ove godine pokazale mara i ljubavi za dobro ove Zadruge. Na pose se osvrće na staru zamisao i ovog društva da se otvori „Obdanište" za zapuštenu djecu grada Šibenika. Ističe sav trud koji se je uložio u tu svrhu i sve zapreke na koje se je naišlo. Izrazuje svoju želju da bi nova uprava imala bolji uspjeh od stare. U daljnjem govoru odaju poštu dugogodišnjoj radnici ov. Zadruge pokojnoj Ljubici Krstanović. Pri kraju izvještava o svom radu i sudjelovanju kao presjednica „Sekcije" jugoslavenskog saveza za primorsku banovinu, te javlja da se za godinu 1936 sprema „Internacionalni ženski kongres" u Dubrovniku za koje je Kraljevska vlada obećala materijalnu i moralnu

Druga je točka dnevnog reda izvještaj tajnice gđice prof. Anke Grubišić. U svom dugom i obrazloženom izvještaju tajnica ističe da se je Ženska Zadruga trudila da odgovori svim svojim dužnostima i da u granicama mogućnosti postigne svoj uzvišeni nacionalni i humano prosvjetni cilj. Najveća joj je briga bila da što bolje i uspješnije pomogne bijednima i siromašima, te je u tu svrhu dijelila pripomoći siromašnim učenicima i studentima a za Uskrs i Božić podijelila je siromašnom puku oveću količinu hrane i obukla 40 djece. U svakom 40 djece. U svakom času i u svakoj prigodi pomagale je dobrotvorne i nacionalne ustanove, pa je tako digla svoj glas u obranu bijednih kad su se usljed nedostatka budžeta reducirali kreveti u našoj bolnici. Potertava proslavu i uspjeh majčinog dana u kojemu su siromašne i uzorne majke bile nagrađene. Kao nacionalno društvo Zadrug se je digla u obranu našeg neoslobođenog dijela naroda u Istri. Za promicanje prosvjete i kulture ovo je društvo držalo niz predavanja, koja su potpuno uspjela. U obranu političke i građanske slobode žena u Jugoslaviji Zadruga se je pridružila manifestacije, koju su i ostala ženska društva u državi priredila u svrhu. Zadruga je dala izraza svoje duboke ljubavi i odanosti prema našem Viteškom Kralju priredivši hodočašće na Oplenac da se pokloni grobu Kralja Mučenika pa je u društvu sa drugim ženskim društvima primorske banovine položila simboličku plaketu na Njegov uzvišeni grob.

Treća točka dnevnoga reda izvještaj blagajnice. Prisutni su odobravanjem primili sva tri izvještaja.

Na to se je biralo novi upravni odbor i to:

Predsj. gdja Dolores Kovačević, potpredsj. gdja Bosilja Makale, tajnica gdja Nella Rapo Smiljanić, blagajnica gdja Olga Kožul. Odbor:

Gdja Despot Z., gdja Bumber M., gdja Malešević J., gdja Defilipis M., gdja Tomaseo L., gdica Skočić Z., gdica Sponza A., gdica Kirinčić A., gdja Vitaliani V., gda Kamenarović M.

Nadzorni odbor:

Gdja Božić Lj., gdja Bućić M., gdja Sunara M.

Časni sud:

Gdja Javor K., gdja Kurajica E., i gdja Kačić J.

U OFICIRSKOM DOMU održaće se čajanka u nedjelju u 17 sati.

Godišnja skupština Crvenoa Krsta

U nedjelju dana 8 marta o. g. održati će se glavna godišnja skupština Crvenog Krsta. Skupština će se održati u prostorijama Učiteljske škole, a započeće u 11 sati prije podne.

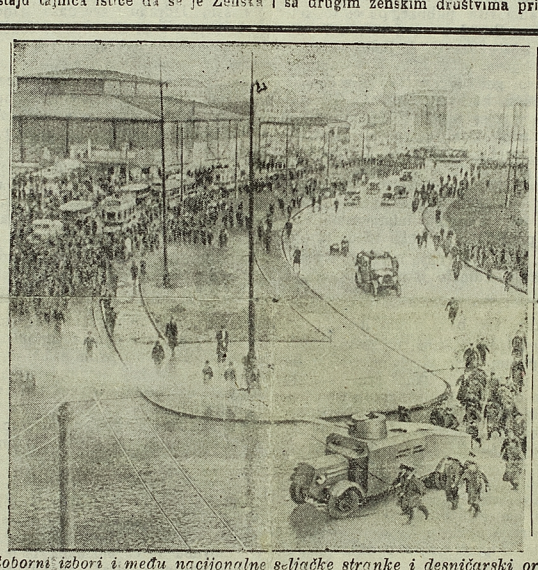
Boravak Apoštolskog Vizitatora u Šibeniku

U petak 28. februara stigao je u Šibenik univ. prof. Dr Josip Ujčić u svojstvu Apoštolskog Vizitatora svih katoličkih sjemeništa u Jugoslaviji. Presvjetli Gospodin otsjeo je u Đačkom Semeništu. Za vrijeme svoga petdnevnog boravka msgr. Dr Ujčić primio je izvještaj starešinstva obaju zavoda, upoznavši se sa svim aktuelnim pitanjima odgoja svećeničkog podmlatka. Kako doznajemo, Presvjetli Gospodin Vizitator obećao je nadležnima, da će izvjestiti sv. Stolicu o svim tim pitanjima obaju zavoda, koji su namijenjeni visokoj zadaći uzgoja svetih, učenih i sposobnih svećeničkih kandidata, za potrebe obiju biskupija. Dr Ujčić za svoga boravka primao je brojne posjete građstog svećenstva. U ponedjeljak je bio na izletu na Slapovima Krke u pratnji rektora sjemeništa, a u utorak uveče otputovao je brzim vozom za Ljubljanu.

Koncerat u čast g. Dr. T. Mararyka

M. F. D. „Kolo" priređuje večeras u verandi Hotela „Krka", prigodom 86 rođendana svog pokrovitelja g. Dr. T. Massryka društveno zabavno veče sa koncertom i plesom.

SOKOLSKO DRUŠTVO U ŠIBENIKU priređuje u nedjelju u sokolskom domu popodnevnu priredbu svojeg lutkarskog pozorišta. Prikazivaće se igrokaz „Car ćira" i Filmska šala". Početak u 15 sati. Ulazna cijena 2 i 4 dinara Ulaznice će se prodavati na blagajni u sokolskom domu.

Ratoborni izbori između nacijonalne seljačke stranke i desničarski orjentisane partije Goga-Cuza nastavljaju se čak u rumunjskom kabinetu i na ulicama Bukurešta. Policija mora neprestano uredovati. Ledenom vodom sa autoštraljkama policija rastjeruje usijane glave.

Starine u Mandalini

Mnoge starine i starinsko blago leži zakopano u našoj zemlji, dok se učenjači često muče, da odgonetaju život i događaje iz davnije dobe ili doba naših narodnih vladara. Povijest naše bliže okolice za razna razdobija vrlo nam je slabo poznata. I mali, neznatni starinski nalazi, mogli bi rasvijetliti našu prošlost i bolje nas upoznati sa događajima i ljudima, koji su prije nas, kroz dugo vjekova, ovdje živjeli. Sa malo dobre volje, dobro smišljenog i uređenog sitnog rada, moglo bi se otkriti mnoge starine, koje leže razasute i porazbacane našem okolicom. Ali novčana potpora bila bi bezuvjetno potrebna za uspješniji rad oko otkrivanja starina. Trebalo bi i više shvaćanja, više štovanja prama onima, koji su prije nas ovdje stanovali i pažnje prama dobi i okolnostima u kojima su živjeli.

Okolica Šibenika slabo je u ovom pogledu do sada istražena. Dokaz nam je najnovija otkrića dvora hrvatskih vladara u Donjem Polju blizu crkve sv. Lovre.

Mi smo se za starine Mandaline zanimali prije 30 godina i o tom pisali u nekim novinama. Uspjelo nam je bilo svratiti pažnju na naše starinekustosa praškoga muzeja prof. Pića i našeg arheologa prof. Dr. L. Jelića. Oni su prije rata više puta posjetili Mandalinu i u društvu učitelja A. Pl. Vlahovića obilazili starine. Prof. Pić zanimala je i špila „Pećina", koja sa nalazi do puta Mandalina — Zaboće i za koju je on preporučio da se istraži, jer bi se moglo naći predhistoričkih predmeta. Pažnju je svratio i našim bunjama, osobito pak dvjema kulama u suho građenim: Poncijevoj i onoj kod Skroze. Čudio se on kubaturi kamenja upotrebljenog za ove kule, građene u obliku Kirovog groba, a i samom načinu građe, kao i imitaciji građnje naših bunja, prema starim, grčkima. I ć. M. Ivekovića interesovale su ove bunje i ćemeri, pa je o tome pisao. Prof. Pića i prof. Jelića, najviše je zanimala Banjina.

Banjina se nalazi u uvali sv. Petra do samog mandalinskog groblja. Zida dana je na sjevernoj strani njive, sa roke oko 20 m, koja je rastavlja od mora. Banjina je iznutra duga 17.50 m, široka 7.50 m, a visoka 5.50 m. Presvođena je. Iznutra je zidana pravilnim pločama, a vanjski dio zida je od običnog klesanog kamena. Zid je debeo preko 1 m. Unutra je dobro sačuvana, osim poda (tla), koji je po svoj prilici bio taracan mozaikom. Od vanjskog dijela zida osobito s morske strane, porušen je dio od tesanog kamena. Ovo kamenje valjda je nošeno za zidanje druge zgrade, možda crkve na grobištu. Sjeverni je zid Banjine potkriven gornjom njivom, koja dopire do početka presvođenja zgrade. Na svodu su počevorinasti otvori sada zatrpani. Svod je — po predaji — izvanka bio taracan mozaikom.

Unutrašnjost Banjine bila je odmah poslje gradnje obložena što se i danas vidi i prepoznaje. To je stari oblog kakvog su rabili Rimljani. Kasnije je obložena, možda i više puta. Danas se na mjestima vide preko bijelog polja zidova, široke, crne, pruge koje su prolazile i preko svoda.

Uč. Vlahović za Banjinu je više puta interesirao pok. arheologa Don Franu Bulića, o. Franu Maruna i arheologa Dr. Abramića uprav zato, što ni prof. Pić, ni Dr. Jelić nisu mogli ustanoviti što je Banjina i u koju je svrhu bila građena. Naokolo nema nikakve zgrade. Vide se samo neznatni ostaci zidova, koji su se pružali prama istoku i jugu u smjeru Banjinih zidova, a Vlahović ih je našao i ispod njive. Po njivi je razasut mozaik. Može ga se i danas skupiti. Kako je svijet vjerovao, da je u Banjini zakopano blago, kopali su u njoj više puta i mogući mozaik sasvim raskopali i pobacali po njivi.

Oko Banjine su našli pred 40 god. neke žare s malim staklenicama. U njoj je nađen debeli mjedeni dvostruki pečat dužine 9 i po cm., a širine 6 cm, u sredini lijepog izrađenog oblika. Vrlo lijepo i točno izrađena je sa svake strane svećeva slika u krasnoj svećeničkoj odori, izgleda s knjigom u lijevoj ruci, na kojoj je kao slovo O. Desna ruka svetaca je na pola uzdignutá, kao da blagosivlje. Sa strane svake slike je po jedna grančica. I odora i grančice i položaj je na svakoj slici drukčiji. Povrh njihove glave, okružene aureolom, ima neki natpis valjda Sv. Do ramena jednog sveca stoji napisano ćirilicom s desne strane